

člen proje persianske vle. T. Hrach

registrace
Andrea

Narodne pesni

Národní Rok dvojník - Goethi.
(červen 1902)

Rdečemu nemalo uboštvo ne pripušča
se više izobraziti in Raderi se more v
tlem selom živeti, ker živeti v mudiščih etis-
lah. —

Pisi bi hoteli biki tako nujarni
če bi mi na moje prejšnje uprašanje
hotel odgovoriti, ker me nekoliko poslužiti
— ako bi se tam poštreno zdelo — o nor-
biranju npr. blaga?

Tiskim blagovodite mi tudi povedati
Redaj bolek Raz i. t. s., I. knigo n. r. sl. -
ga, in kdo so boleči veljala i. t. s.!

Na odličnim spoštovanjem

Rok Drofenik — Gorodki,

Ljubljana den 12. Decembra 1871.

Slovenske narodne pesmi.

Nabral Rok Drofenik — Gorodki.

1.
Nas macer. mi v Š.
Prvič Janez; klanc v Ljubljani; Pome, i. Gorodki Reg.

Nas macer je gubec imel,
Vesovol osado noč k nej je sel.

Fričel je dan, Ro mešnor obzornil je Pan.
Gbolela je gubeca močno,
O ne, če je ozbravil ne bo!

2.
Nas macer je johat' začel,
Nobene več misi ni ~~je~~ ujet.
Ko res urame jo smet,
Se plazi okoli potek,
Lirjenje sovraž' začne,
V soboto popoldan obesile se je! —

X 2 Š. 2257

Pivala, Cee. bosniak v Hamra, m. monasterz.

Moj rožmarin se že ruči,

Do Polga garbo Pába;

Moj gubecik se že veseli;

Do Polga gubico gubó.

Le gubi jo, le gubi jo,
Saj Polgo je ne boles.

Oj pričel bode enkrat čao,
Ko boles jo zapusti.

3 X Lani sem se oženil. m. ř. ř.
Pivala Cee. bosniak. Hamra m. monasterz.

Lani sem se oženil — juhuhu!

Letos sem že lepen bil — vite vite le!

Baba na gostjo gre — juhuhu!
Deda pa doma punski — vite vite le!

Baba sem Baba říši;
Ded doma se župe nimá!

Baba že z gostijo gre
A Dedom se ži Regata!

Baba vela veslico,
Gnala Peša v repnico.

Babi se že Polgo zdi;
Da noben pri njeg ne spri.

Baba vela greblico,
Sla po Peša v repnico.

"Proči me b' baba v rit,
Taz sem teklik norcev rit!"

4a

~~X~~ 4 Poenik. Š. 4073
 Vas spodnje čleterje na Dr. poljn.
 Sem foral na Krajinsko,
 Sem začnil za 'n Kraji;
 Sem redele poltical.
 " Pomagaj mi z Paz!"

4b

Š. 3169
 Sem voval v Tirol,
 Sem pehal voval;
 Vazg na Rose,
 Kdo je za moje Perle.

~~X~~ 5 Sam bistra voda teče.
 Vovata, članja, Meren in Kvir Regore.
 Sam bistra voda teče, in ſ.
 Ogor Perle pure goant.
 En fantic mimo teče,
 Krogjen Ro solpat.

" Le priči Perle sem,
 Te Raj h'jar posrem!
 Le hocis moja biki;
 Te oremem to jesen!"

Š. 1760

~~X~~ 6 Pri oknu. Š. 1760
 Tr. bonček. Klene mi ellenzverga.

Le mi lucila ne gori,
 Elli pa mece svetij.
 Ellene pa sveti boli,
 Kdo morem ta sedeti.

Bor je brada, nej gol spät;
 Raz pa bom bestla;
 Ljubiga bom čarala,
 Pri oknu bom sedla!

7 Pesem o vina akt in zehci -
gajja (1868). *)

Social Janez Kunšek, mlinar in Rosar, v
Slepču pri Stajčki gori.
Ket Reden se žanje progorjava,
Kam v nebojo pit pojdejo.
Kam pojdejo akt in zehcigar pit,
Tem plesajo vseki sog šir.

Ega morer mož primizi akti,
Da akt in zehcigar čioto znori;
Si živiga no pojje, no juckla tako,
Tri akt in zehcigajn.

Ga piže en glazek al po, po poti,
Ella že si bretji po glaviči čaplja.

V pondeljek mi pride en molad, soldat
Ella začne pisati po nizi metat:

*) Tisto leto - marjo - je bilo petro vino;
njemu na čest je bilo: pravljivo, psemica, rložina, &c.

5.6103

Ma istro za placat', pa gmarov nč' ni,
Tvi vodnji rokav' del'!

Le je ženska pijana, se je za smejat':
Ci portut sel park, ga ne more pobrat:
Le je pa ženska pijana, je župa realna,
Kti mina skobi, Pa, bi Rupila vel'.

5.6980

8 Sem fantič ſe mlad. 4x84

(Lep. v Slepču pri Stajčki gori. 1884.)

Sem fantič ſe mlad,
Ster vremnejst let;
Ella cestri ſe hvče,
K soldatom imet'.

Nikdo kom soldat,

Ker sem se premlač,
Se grista ne morem vatrščivat.

Oče in mati;
Sto žalostna bla;
Sto vilja fantiče,
Spreoblicenige.

Spreoblicenige,
Zavahatenige,
Za vojsko, pripravljenige.

X Prošlo je pismice. *mauvljeva*
Lap. - Stogovcah, pri Ptuju, 1901; pove-
šalo 18 letna člana Horváta
S. 843

Prošlo je pismice,
Žalostne napisice,
Noti je moje.

Oj Brunno spreč.

Oj ti ule noč!

Noti tako stojo:
»Delle boleń leří;
Delle zezirino
boleń leří.«

Drugo zelijojo,
bolze se olijojo.
Naj se le vlijajo,
Z mojih oči!

Fantiče potož vrko
Vremi ož me slovo. Ki so jo opetale,
Var pa tom rezala, Kdoj je pa spremogoj,
Očeno remijo! Očino remijo.

Var ne potem rokó
ore vsemem ož le slovo? Ena in pogleda,
Var te pač fijabil tom, Kdoj ga pa noč,
Dokler tom živ! Ellerja imet.

Delle na Rov, leří,
Kraven svetla gorí
Naj le gorí,

Mati se jacejo
Oče pa glich tako.
Otic se ne jorazite

Trijdem v nebo!

Goste mi gočejo,
angeličci pojego,
Dušico spremajo,
V sveto neto!

* To pesem sem skjel pravet; tuš;
sem le začel kom:

Da Š. 843 op. pod črto
" Delle porci, porci,
da mi se guliš Reg? "
" Yaž ti tako porci,
Ljublji ne amem "

" Meti me kregajo,
Pee pa glik ladot
Yar pa ne morem nje,
Tojem Ro he. "

Pevela jo je 18 letna Terezija Grisič
v gradiču Blanes pri Ljubljani. 1884.

§. 1597

X 10 Delaj delle puščje!

, Delaj delaj, delle puščje,
Ka moje rej je izločno! "
" " Skij si ga bom naravnila,
K rovinomina vlenščigje,
Eko rudočiga naželna. " " "

Lelene žide bom kumpila,
Trčiček ti bom porvila;
Da Rlobuk ti je bom prispela,
Da Knofeljca zrebeno! " " "

Kamuel v Slepču; porvala 49 letna
mar. ellien iz Slov. gore. 1884.

XII Solatij morsiraj.

Š. 1555

Hamer pri Ettenbergu. Tonvala
Toreija Gorišek 1889 / prava lepa

Solatij morsiraj,²
Kaj vole naj bolj nevnej. Ova tarko sedejo
Elloj fantič se naj bolj počna; Pj deni torei od Rajc.
Kaj zelen puščeh ima. Ne bo me nbla reč!³

3
Barka zaplavala,⁴
Ljubca rojstala;
Sklenila ji běla roži,
Tocilca je zatre.
Prejuti fantič moj,
Oj kaj boj opal nico!
Sam volj' na Torsk gnezding,
Ova Protni branici!

5
Ta Protna branica
Ta moja rostlica.
Ne ta zelena vejica,
Ta moja rožica.
Te svetle evropske
Svojo mene bróvale,
Ta svetla salzica,
Ta moje žuljica!

Prav lepa!

XII Pocesti gresta fanta dva.

Hamer pri Ettenbergu; por. Taz. Gorišek.
Š. 712

Pocesti gresta fanta Pov,
Si življata in pojite;
Pov sta vila in mlad,
Kedov h' si brata bla.
Dekle pre srajce Pov
sta sivem morj' na brezih.

Trivo pere ~~si~~ bratec,
Drugo pere žubček:
Sikle keriga rojci, moj,
Ogj bratca, zgaj žubček?

" " le jas braten zgutim,
Vi Rovj več omiga ne Robin:
Le pa žubček, zgutim,
ki mitro Pravica Robin."
fant potegne vjater meč,
Poskola žubci glavco preč.

Glavca po morji, glavala,
 Maraj se je 'zgovarjala.
 Se Ros bvo' posil ti provec
 Se more braca posušč!
 Tu pa nuj bo ram v izgled
 Kak morek si na svet živel,
 Moreš živil' eniga,
 Vaf dojše pa nobenega!

X 13. St. Trije Kralji...
 Polica Štajerske gore. / S. 7421

Oj soedi Trije Kralji,
 ki so nam kraro ukras!'
 Se radi ti bli bika,
 Pa niso smeli štrika.
 Se radi ti bli kelle,
 Pa se prevec Pere.

Častiti govor!

Vesel je nabiale nar. blago
čeprav sem se Vám poslati nekako
naravnih psemic. Kapital sem jih pro-
polnoma lade, katerih so se mi narodo-
valo - o tem smete biti uverjeni.

Sprejemite, in če boleži mali
tudi naravnih pojnovodnikov in pravljice? O
kem ne vem vedaj nic - tako bi vedel,
ki Vám jih tudi vedaj poslal, kerem sem
- vesela - zapisel natenčno kakovost
se mi pojnovodnikov.

Tudi včetje nar. vrata in pravnih
ver, da otročjih igrek, imam nekako
tukaj bolj Vám poslat brat, ko jih je
nekako poslal.

Pred vsem pa prviom opozorite
mi, če najlete v mojih opisih kakov
ponavzgljivosti, kajti roba ki sedaj to
niste, je bila in žaljava, ker je rene-
ga 18 letnega, nevčenega, kmetskega fant,

KORESPON.

1. dopisnica - Častiti gospod! 17. 6. 1899
2. pismo - Častiti gospod! 17. 10. 1897
3. " - Velečenjeni gospod! 1. 9. 1900
4. " - Častiti gospod! 17. 4. 1897
5. pismo (v zvezku) Častiti gospod! 12. XII. 1887

ŠZ: Rok Draženik,

Ute imam te stari zajci
Kamo v glavi nici.

Ute se pa stari, mladi
z tole pesmi vse,
Rdečarovo je po brandi
Kozlovi dizi.

1788. 8. 9.

Zapisal v Ljubljani obrajan 18.

Rok Dejanovska

14 Pesem n. 5.

od pridnega študenta.
Zapisano načel v oblici sljedeče
gore. P. D. Gorata.

Mo mor laeti posem sveti
Napui uho elo,
Da čulo kdaj zapeli
Pesem visoko.

Pesem muje, dek koprice
Dvajset pravutih atoja,
Da se rokla mančila jče
Skrigolje rokli plod.

Le-ta pesem pončila
Bo vas vse okrog

Nekrona čenča jas sem bila
Že od meadib nog.

Z rapsča te je privlekla
chačka k nam domov,
Chi je naša dobla rekla,
Kaj je men' ka so!

Kadar sem jas v janhi skopal
Te je lušno bilo.
Kolco sem in tja potakal
Varval mačkico.

Ta jas lebi sem jas vesni
Le protopal nad;
Plesal sem po odari lesi,
Kolal repno nad.

J.

Če pa videl sem cigana
Ol' pa čičar, joj!
Te sem berjal ko podgana,
Vparno hjo ra grnj.

Pravili so mi vča, mati,
Ljubljene in lenač
Če boš hotel smis' ležati
Ne dobit' pogreč.

Dostikral je řiba, pela
Lepše ko pokrok,
Droga v mene je zlebela
Ol' pa Rekev krov.

Konaj janko so mi sledili
Že u klacicah
So me s ſibo v žolo večeli
Oj v ta greben strati

Vam pa šolmajster rabijal
Me je Rak soho,
In učenost mije olival
S palico v glavo.

Skateaval mije uha,
Lipjal mi lare,
Krstil me je protopukha
Oslo in Šreke.

Hlase moral sem glavati
V Šoli reden led,
Naučil sem se nekaj brati
Steklji do ceset.

Zdaj so oče rekli "France
Dobro imes' glavo,
Vidim da rad jes' gibance
Štruklje in meso."

Nisi re nobeno delo,
Tujdi se učit;
Čast bi bla za celo faro
Če nčes mešnik bil!"

To je bila turška sila,
Oj bi sapprent,
Da je mene motorica
Naglo boš študent!

Shali so mi nabasali
Prenastih klobas,
Oče so me eapežali
Ncharibum v škrbi plas.

Zdaj imel sem zlate čare
Celi parodiz;
Lesal sem po blazni gazi
Ko po lajdi mis.

Učil sem se žemljo jesti
Kao si se kofé;
Učuje po na klince rest
In bog ne Raj ře vse!

Asel je bikasti profesor
Ko se je svéhal
Kakor sultan, surški cesar
Da bi nemáki knal.

Ali v glavo mi do zabijs
Kako res ka nis.
Ajer bi moglo nekaj biti
Ne vse pravno bilo.

Cijde žvogeni prijateljs
Žije mopal sem zaved
Plumpjani Klopi dan na
Kakor v jerna deat.

⁷
Tolle prislo je latinsko
In pa gréko ře
Ker zoopadom je slovensko
Se pre malo bilo.

chalematik hidrolatik
In geochacie,
Da svetnik je vrah praktik
Bi se johals.

To je šlo ~~that~~ ko že Škrinjek
Rad bi utaknil v čep
Až že močko že opinjek
Vlepel vice rep.

če v char'bar so hodil
chene gataj bik,
Bojme bil sen v toti neli
Vecrak bik do sit!

Trinejih leh sem v kolohordil
Naši psi v kvas,
Sem do pete sole kgarič
Kost in dvajst' leh star.

Dobro resno se nositi
Krikali Že fadi rnam,
Ta cigare vmes kolidi,
Če jih le imam.

Kuani so mi vri jeciki
Kaz je dobra jed,
Copernik sem bud' veliki
Leden pridem v klek.

Klik sem če ka ženitev
Ta te zeli me rnam,

8
Raji grem čes petsto kriker
Ma pa z babo v kram.

Iamer pač na večne čare
Kaz ostati čem,
Če hoditi na klobase
H posetu le smem.

Če pa ulegnem Rajo' ſe priki
Če enkrat ne avek,
Tač študent več nočembiti,
Rajo' grem boba plét.

Utej ste čuli vri jeciki,
Tekov sem jas ptic,

(Kranjska.)
Nekadovoljna žena
Zapisal R. Dofenik

15

Zeni sem se omogočila
Leta me že greva,
Dobila sem huja moža
Te hujši ko kopriva.

Koprivo mi še mrak umori,
Obj mrka ni ne more,
Ker moč moj za pecjo resi,
Da mrak do nja ne more.

Tukti bo v Celovci sejm
Na sejm ga bom poseljal,
Če ga ne bom zamenjala
Ga budem jsa prodala.

Izav po čeni ga ne dam,
Semi ga lekko osobil,

Se rajsši ga avtorov posham,
Ta pec ga m' posacila.

Koprivna zapisanka. - Iz *1890.*
Zap. R. Dofenik

~~Xepa davi slanca pala~~

nat 1240

~~Te pa aavi slanca pala
Na kelenje travnike,
Te vzo nevco pomorila
Tu te urobne rožice.~~

~~Menip sa nič ni sa kožico
Če m' jih slanca pomori
Vhui je ta aekle moje
Če me ona uspusti!~~

~~Koljekrat sem z njegovom
O gubecu najui,
Greha z njo nič nisem storil
Inčno so me veseli: —~~

Lap.

R. Profenik

~~Pisti sebe ne ne rice,
Kteri ima doč' blage
Pisti sebe ne sozna'~~

Zemitovorje v Kanji galilejski
Zapisal (7. Ceja.)

Vse sorte zdravice nam venčki gredo
Vepojmo eno tako, da ji gline nebo,
Da rože charije Device,
Ki nam je izjavosila to vinice.

5
Čarija je zmijom skrbela za nas,
Nam v Kan' galilejski na obet' ba čas
Rekla je svojemu sinu:
Svatom je kmajalo vino.

In Jekus je rekel učencem takto:
Vse vrce napolniti s pršno vodo.
In ujde pozval' starasino,
Da bo prokrusil so vino!

13.
Sej Jekus je vsmišljenega srca
za kar ga Raj prosmirze rednam onda
15-ka kmajitek Raj kruha al' vina
stam un vse pripravljeni ima.

Zdaj pa ga pismo en glazek al'ava
16. imen' Česta m' Sins m' sv. Duha
In rože charije Device
20. Ki nam je izjavosila to vinice.

zelenjina - blenigori zelinri nar. pečnječi ludi
Zan. Rok drofemik. - Is. negevne živice

Med vsemi najbolj poeti se
Gulzerna danaica
Lepša je charija je
Kristjanom pomočnica

Pregubi verni moj Kristjan,
Se ruci jo česlimo!
Da ž njo v nebesim enkrat se
Tam vesno veselimo

Preguba zvezava charija,
Vonjno se prizimo:
Da bi nam v nebesim svetila,
Ho sred mi rasplimo!

Tam kaj bomo veseli vsi
Ora Zagnjela sedeli

Ner bojo mogocno ž nih pesmi donete,
In peoce naj naše Bog doleg živ! —
Vsem pesnikom, pevcom zarravico naprij
Kij ž godbo in pesmami vremajo nas,
S rozarcimi nalitimi spet kazvenčijmo,
Da bodo zapseli jim slavo na glass!

Vra slava tudi' vam pampaljivi vi simi,
Mi ludom shilno in oel na altar